

Çakılıym Hayata

— Söz Avcısı · 20 Haziran 2025

Ben bir çiviyim...
Yerime sabit çakılmışım,
Ne ileri, ne geri...
Sadece bekliyorum.

Herkes geçerken bakar,
Ama kimse sormaz:
Bu çivi ne kadar zamandır burada?
Kim vurdu ilk darbeyi?
Neye tutunuyor da hâlâ düşmüyor yere?

Beni yerimden çıkarmaya kalkarsan,
Ne duvar kalır sağlam,
Ne çivi eskisi gibi yerine döner.

Çünkü ben, zamanla etime karıştım,
Etim kemiğe,
Kemik sessizliğe...

Araya kıymık koyanlar oldu — sözde destek için.
Ama her kıymık,
Yeni bir sızı bıraktı ruhumda.

Ne olur kimse dokunmasın artık,
Bu duruş, sabırdan değil sadece...
Bu, mevcutla barışmış bir çivinin,
Kaderle anlaşmasının imzasıdır.

Ben çiviyim...
Biraz paslı belki,
Ama hâlâ tuttuğum şeyler var:
Anamın duası,
Bir oğulun umudu,
Ve bana takılı kalan birkaç şirden ibaret bir hayat...

Ben akıldım,
Kıpırdayamam,
Ama unutulmam da.
Çünkü benim sabrım,
Sıradan bir sabır değil.